

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

229. An comprehendantur dictâ pœnâ privationis ipso jure hæretici occulti, & qui mox ab hæresi resipiscunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

cum secundum de heret. in 6. tradit idem Lott. n. 37. citans Burlatt. consil. 14. n. 18. l. 1. Surdum. decis. 247. n. 2. Et sic, licet ante huiusmodi declarationem possint beneficia veluti vacantia impetrari, ante hanc tamen non teneri hereseos postulatam abdicare possessionem, tradit Barbof. citans Paris. l. 1. q. 3. n. 2. Sanctarell. Decian. &c. Lott. n. 38. citans Menoch. de arbit. cap. 416. n. 62. Sanch. in sum. c. 26. n. 1. & plures apud Barb. in collect. ad c. ad abolendam. n. 8. ac dicens, sic declarari à Suar. et si is visus sentire contrarium. Tom. 1. in 3. p. d. 43. l. 1. n. 4. unde sequitur, non posse provisum ex hac vacatione possessionem capere, intruso non citato & negotio cum eo discusso. Lott. n. 39. cit. Comes ad reg. de annali. q. 52. & Rotam. Quod verò attinet irregularitatem, adeo que inhabilitatem, quam incurret hereticus ad obtinenda beneficia, de hoc vide Garc. à n. 30. & dicta à nobis aliàs de electione.

Quaestio 229. An comprehendantur dicta pena privationis ipso iure heretici occultis & qui mox ab heresi respiciunt?

1. Respondeo ad primum: indubitatum esse non incurri eam poenam per heresim solà mente conceptam, cum Ecclesia occulta mentis peccata non puniat. Azor citato c. 17. §. primo quaeritur. Sed neque dum heresis est exterior, sed occulta, incurritur hæc poena secundum quosdam, ut ratio eorum nomine refert Azor ibidem; sed solum ob heresim manifestam; vel per sententiam iudicis, vel evidentiam facti, vel propriam rei confessionem in iudicio (quippe manifestus hereticus dicitur, secundum gl. in c. ad abolendam, qui se talem esse profiteretur, & asserit; vel qui pro tali damnatus est, vel qui prædicat dogma hereticum, aut asserit vel defendit) contrarium sententibus aliis apud eundem Azor.

2. Respondeo ad secundum: delictum illud hereseos pro incurrendis poenis non consumitur in errore contra fidem, sed in pertinacia. Lott. n. 40. citans Turrecrem. in c. dicit Apostolus. ex n. 5. Cardin. in c. excommunicamus. §. primo de hereticis. n. 2. & 3. Farinac. de heres. q. 173. n. 16. C. Paris. consil. 1. n. 199. l. 4. Hinc impeditur hunc incursum poena, si è vestigio, ut quis de heresi arguitur, sponte errorem suum recognoscat; cum talis infirmulatus è vestigio respiciens eo ipso censetur reverfus ad pristinum statum; & per poenitentiam reincorporatus Ecclesie, ante sententiam declaratoriam non fit hereticus, & sic impediatur sententia illa declaratoria; Lott. n. 48. & 41. remittens ad Rebuff. in pr. p. 3. in principio. ex n. 5. ubi ponit requisita ad hoc, inter quæ requisita illud est aut postularus hereseos mox agnoscat errorem suum, positivè fatendo delictum; nam de cetero ad effugiendam poenam illam non sufficere, quòd, ubi quis citra propriam confessionem diceret omnia quæ sibi adscribuntur, se non eo sensu fecisse vel protulisse, ut diversus ab Ecclesia abiret, sed semper credidisse & credere, quidquid credit S. mater Ecclesia (potest siquidem non confessus condemnari) tradit ibidem Lott. n. 42. & 43. Qui etiam indè infert n. 49. talem hereticum mox; ut infirmulatus, respicientem juvari regulà de annali, eò quòd nondum securà declaratoriam super pertinacia factò, nihil sit, quin regulà locum habeat; quippe quæ contentatur simplici detentatione de factò, cui detentationi, quò minus hereticus incumberat, nihil contrarium à iure decisum; malè autem ex eo sen-

P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

fisse Sarnensem, faturam quoque regulam Judæis & foeminis detinentibus beneficia, rectè ostendit Lott. n. 55. nam quòd quis sit judæus vel foemina, est notorium per demonstrationem facti permanentis, & sic per evidentiam: Unde & consequitur incapacitas persona, etiam quoad simplicem detentationem, quòd applicari nequit heretico nondum declarato per sententiam. E contra non favere hanc regulam postquam talis per sententiam declaratur, eò quòd regula non defendat eum, de cuius non titulo constat notoriè; sed satis notoriè constat de non titulo heretici declarati per sententiam tradit Ricciullus de iure personarum extr. agrerium Ecclesia existentium. l. 5. c. 19. n. 17. apud Lott. cit. n. 55.

Quaestio 230. An, & qualiter dicta poena privationis comprehendat receptatores & fautores, & filios hereticorum?

1. Respondeo ad primum: quidquid sit de iure communi decretalium, in quo nihil de privatione ipso iure horum receptatorum &c. sed solum eos privandos per sententiam beneficiis obtentis ante heresim, & privatos nunciandos illis, quæ post heresim obtinuerunt, Garc. loc. cit. n. 68. & 69. iure tamen speciali & novo, nimirum stante dicta Constitutione Nicolai III. & Pauli IV. dubium non est, comprehendi quoque receptatores, fautores, & defensores hereticorum (qui ut Castrop. hereseos suspicionem juridicam contrahunt) Garc. loc. cit. Azor. loc. cit. Lott. n. 36. contra Castrop. loc. cit. n. 2. Covar. l. 2. variar. c. 8. n. 4. & qui de hoc dubitavit, Sanch. cit. c. 36. n. 16. de quibus ait Lott. eos id nunquam revocatos in dubium, si observassent seu reflexissent ad illam Nicol. III. constitutionem.

2. Respondeo ad secundum: filii hereticorum usque ad secundam generationem, ut statuitur c. 2. de hereticis in 8. ab Alex. IV. (quod ipsum in c. statutum. eodem tit. & lib. à Bonifacio octavo extenditur quoque ad descendentes per lineam foemininam usque ad primam tantum generationem, dum prius ante hanc decretalem ne quidem filii mulieris heretica huic poena subicerentur) non solum inhabilitantur simpliciter ipso iure vi dictorum textuum ad omnia beneficia Ecclesiastica obtinenda. Lott. n. 59. Idque sive legitimi, sive illegitimi, ne plus consequatur luxuria, quam castitas. Lott. n. 71. citans Sanch. in sum. l. 2. c. 27. n. 1. Surd. conf. 386. n. 6. Barb. ad e. cit. statutum. n. 14. Item sive sint nati ante commissum delictum, sive post illud. Lott. n. 72. citans Menoch. de presump. l. 5. presump. 33. n. 14. & n. 73. subjungens ex Sanch. cit. c. 27. n. 28. Ad hoc nihil exigi, quàm quòd in iudicio legitime constet, parentes fuisse hereticos, vel fautores, defensores aut receptatores eorum, & cum hac qualitate decessisse (secus enim est, si constaret eos, antequam decesserent, emendatos, & reincorporatos Ecclesie unitati. ut Lott. n. 74. nullà etiam factà in hoc distinctione inter relapsos & non relapsos, ut pluribus ostendit Lott. n. 77.) quantumcunque non probetur eos super heresi non fuisse sententiatos; dummodo hoc notoriè liqueat, id est, per evidentiam facti, vel ex propria iudiciali confessione. Vide de hac inhabilitate ad obtinenda plura dicta à nobis in x. part. ubi de qualitatibus requisitis in beneficiato. Verùm etiam privati videntur iure ipso beneficiis prahaberi. Lott. n. 81. dicens in hoc mo-

K 2

dd